

Uzbek - Soldiers Scriptures

Ҳфесликларга 6:10-18

10 Ва ниҳоят, Раббимиз Исо сизнинг қудрат манбаингиз бўлсин, Унинг буюк қудрати сизларни бақувват қилсин.

11 Иблиснинг ҳийлаларига қарши тура олишингиз учун, Худо берган барча қурол–аслаҳалар билан қуролланинг.

12 Ахир, бизнинг курашимиз инсонларга қарши эмас, балки самовий оламдаги ёвуз руҳий кучларга, руҳий ҳокимият ва ҳукмронликка ҳамда бу қоронғи дунёни бошқараётган руҳий ҳукмронларга қаршидир.

13 Шу сабабдан Худонинг қурол–аслаҳалари билан қуролланинг, деб айтаяпман. Шунда ёвузликка тўла кунларда маҳкам тура оласиз, қуролланиб тайёр турган бўласиз.

14 Жангга тайёрланинглар. Белингизга ҳақиқат камарини тақинглар, кўксингизга солиҳлик совутини кийинглар,

15 тинчлик Хушхабарини ёйиш учун оёғингизга илдамлик пойабзалини кийинглар.

16 Буларга қўшиб, имон қалқонини қўлга олинглар. Шу қалқон билан ёвуз шайтоннинг ҳамма алангали ўқларини кучдан қолдирасизлар.

17 Шунингдек, нажот дубулғасини кийинглар, Руҳ берадиган, Худонинг каломи бўлган қилични кўтаринглар.

18 Ҳар қандай шароитда Муқаддас Руҳга таяниб дуо–ибодат қилинглар. Ибодатда ҳушёр ва саботли бўлиб, Худонинг барча азизлари учун илтижо қилинглар.

Ёзилган - Zabur 90

1 Худойи Таоло паноҳида яшайдиганлар Қодир Худо соясида ором топар.

2 Мен Эгамга шундай дейман: “Сен паноҳимсан, қалъамсан, Мен умид боғлаган Худойимсан.”

3 Албатта У халос этар сени овчининг тузоғидан, Халос этар сени қирғин келтирувчи вабодан.

4 Сени У патлари остига олар, Унинг қанотлари остида паноҳ топасан, Садоқати билан сенга қалқон, девор бўлар.

5 Шунда кўркмайсан туннинг ваҳимасидан, Кўркмайсан кундузи учган ўқдан,

6 Зулматда билдирмай келадиган вабодан, Қоқ пешинда қирғин келтирувчи ўлатдан.

7 Мингтаси чап ёнингда йиқилиб қолади, Ўн мингтаси ўнг ёнингда йиқилиб қолади, Аммо бу кулфатлар сенга яқин келмайди.

8 Фақат кўзларингни оч, шунда кўрасан Фосиқнинг қандай жазо олганини.

9 Агар Эгамизни паноҳинг қилсанг, Бошингга бирон бахтсизлик келмас. Худойи Таолони кўрғонинг қилсанг, Бирон фалокат чодирингга йўламас.

11 У сен тўғрингда фаришталарига амр беради, Фаришталар ҳамма йўлларингни кўриқлайди.

12 Оёғинг тошга қоқилиб кетмасин, дея Фаришталар қўлларида сени кўтариб боради.

13 Шеру заҳарли илон устидан босиб ўтасан, Йиртқич шервачча, илонни оёғинг остида эзғилайсан.

14 Эгамиз шундай дейди: “У мени яхши кўргани учун Мен уни қутқараман. Мени билгани учун Мен уни ҳимоя қиламан.

15 У илтижо қилганда Мен жавоб бераман, Оғир кунларида у билан бирга бўламан, Уни қутқариб, унга иззат кўрсатаман.

16 Узоқ умр бериб, уни мамнун қиламан, Унга нажот бераман.”

Ёзилган - Zabur 17

1 Ижрочилар раҳбарига. Эгамизнинг қули Довуднинг саноси. Довудни Эгамиз барча душманлари ва Шоул қўлидан озод этган кунда, Довуд бу қўшиқни Унга атаб куйлаган.

2 Сени севаман, эй Эгам, менинг қудратим.

3 Эгам суянган қоямдир, менинг қалъам, қутқарувчимдир. Ҳа, Худодир менинг қоям, Унда паноҳ топаман. Удир менинг қалқоним, баҳодир курашчим, кўрғоним.

4 Эгамга илтижо қиламан, Ғанимларимдан У мени халос қилади. Эгамизга ҳамду санолар бўлсин!

5 Мени ўлим тўрлари чирмаб олганди, Бало–қазо селлари даҳшат ила босиб келганди.

6 Ҳа, ўликлар диёрининг тўрлари мени ўраб олганди, Ўлим чангали қаршимда пайдо бўлганди.

7 Кулфатда қолганимда Эгамга илтижо қилдим, Ҳа, нола қилдим Худойимга. У Маъбадидан туриб, овозимни эшитди, Оҳу нолам қулоғига етиб борди.

8 У замон ер юзи титраб, тебранди, Тоғларнинг пойдевори ларзага келди, Эгамиз ғоят ғазабга минган эди.

9 Бурнидан тутун буруқсаб чиқарди, Оғзидан оташ пишқирарди, Олдидан қип–қизил чўғ ёғиларди.

10 У кўкларни ёриб, пастга тушди, Оёқлари остида — қора булут.

11 Бир карубга миниб учди, Ел қанотлари узра учиб келди.

12 Атрофини зулмат билан ўради, Қуюқ, қора булутларни Ўзига чайла қилди.

13 Унинг олдида ёруғлик чиқди, Дўл ва қип–қизил чўғ қоп–қора булутларни парчалади.

14 Эгамизнинг овози кўкларда гулдиради, Худойи Таолонинг садоси эшитилди.

15 Ўқларини отди, Чақмоқ чақтириб, ёвларини тирқиратди, Уларни саросимага солди.

16 Эгамизнинг таҳдидларидан, Унинг қаҳрли нафасидан Денгизнинг туби кўриниб қолди, Замин пойдевори яланғоч бўлиб қолди.

17 Эгам юқоридан қўл узатиб, мени тутди, Баҳайбат сувлардан мени чиқариб олди.

18 Мени кучли ғанимларим қўлидан, Мендан нафратланган ёвларимдан қутқарди, Улар мендан кучли эдилар.

19 Қора кунимда улар менга қарши турдилар, Эгам эса менга таянч бўлди.

20 Мени бежавотир жойга чиқариб қўйди, Мендан мамнун бўлиб, нажот берди.

21 Эгам солиҳлигим учун мени мукофотлайди, Айбсизлигим учун мени тақдирлайди.

22 Зеро, мен Эгамнинг йўлидан юрдим, Ахлоқсизлик қилмадим, Худойимдан юз ўгирмадим.

23 Унинг ҳамма қонун–қоидаларига риоя қилдим, Фармонларини четга суриб қўймадим.

24 Унинг олдида бенуқсон бўлдим, Гуноҳ қилишдан ўзимни сақладим.

25 Шу сабабли Эгам мени пок деб билди, Солиҳлигимга яраша мукофот берди.

26 Эй Эгам! Ўзингга содиқ бўлганга Сен содиқ бўласан, Бегуноҳга айбсизлигини кўрсатасан,

27 Пок кишига поклигингни кўрсатасан, Эгрига эса айёрлигингни кўрсатасан.

28 Аҳли камтарга эса нажот берасан, Димоғдорни ерга урасан.

29 Эй Эгам Худо! Чироғимни ёқувчи Ўзингсан, Зулматни мен учун ёруғликка айлантирасан.

30 Эй Худойим! Сенга суяниб лашкарни йўқ қиламан, Сенга суяниб деворлардан ошиб ўтаман.

31 Худонинг йўли комилдир, Эгамизнинг каломи чин ҳақиқатдир, Паноҳ излаб борганга У қалқондир.

32 Эгамиздан бошқа Худо ким экан?! Худойимиздан бошқа суянчиқ Қоя бормикан?!

33 Мени қудратли қилувчи Худодир, Йўлимни Ўзи беҳатар қилади.

34 У оёқларимни кийик оёғидай қилади, Чўққилар узра мени беҳатар юрғизади.

35 Қўлларимни жанг қилишга ўргатади, Бармоқларим бронза ёйни бука олади.

36 Эй Эгам, Сен менга зафар қалқонингни бергансан, Ўнг қўлинг менга

таянч бўлади, Мададинг эса мени юксалтиради.

37 Оёқларим учун йўлимни кенг қилгансан, Оёқларим сира оғиб кетмас.

38 Ғанимларимни қувлаб, тутиб олдим, Уларни йўқ қилмай ортга қайтмадим.

39 Шундай эздимки уларни, тура олмадилар, Оёқларим остида чўзилиб қолдилар.

40 Сен менга қувват бериб, жангга юбординг, Менга қарши отланган ёвни олдимда бош эгдирдинг.

41 Ғанимларимни мендан қочирдинг, Мендан нафратланганларни йўқ қилдим.

42 Улар мадад сўраб фарёд қилдилар, Нажоткорни эса тополмадилар, Эй Эгам, ғанимларим Сенга ёлвордилар, Аммо Сен жавоб бермадинг.

43 Шамолнинг чангидай уларни эзим, Йўлдаги лойдек сидириб ташладим.

44 Сен мени халқнинг уруш–жанжалидан халос этдинг. Мени элларга йўлбошчи қилдинг, Ўзим танимаган элат менга қарам бўлди.

45 Овозимни эшитибоқ қулоқ тутди, Ёт эллар менга бўйин эгди.

46 Ёт эллар ҳолсизланиб йиқилди, Қалтираб манзилидан чиқиб қочди.

47 Эгам барҳаётдир! Суянган қоямга олқишлар бўлсин! Нажоткорим Худо юксалсин!

48 Қасдимни олган Худодир, Халқларни менга У тобе қилган,

49 Мени ғанимларимдан У қутқарган, Босқинчилардан мени устун қилган, Мени зўравонлар қўлидан халос этган.

50 Шу боис, эй Эгам, халқлар ичра Сенга ҳамдлар айтаман! Сени куйлаб сано айтаман!

51 Эгамиз Ўз шоҳини улуғ зафарларга эриштиради, Ўзи танлаган шоҳ Довуд ва унинг уруғига То абад содиқ севгисини кўрсатади.